



Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 3. maj 2019

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr.719 (MOF alm. del) stillet 8. april 2019 efter ønske fra Ida Auken (RV).

Spørgsmål nr. 719

”Vil ministeren som opfølgning på ministerens svar på MOF alm. del. - spørgsmål 603 om kommuners mulighed for at nedlægge forbud mod privates brug af pesticider i vandindvindingsområder udarbejde retningslinjer for at sikre, at den enkelte kommunes behov for at sikre vital vandforsyning ikke modvirkes af urealistiske krav om at dokumentere en direkte årsagssammenhæng mellem risiko for forurening af vandboringer og brugen af pesticider på en eller flere konkrete ejendomme i det pågældende vandindvindingsområde?”

Svar

Det er korrekt, at en kommune forud for et forbud mod privates brug af pesticider skal foretage en vurdering af risikoen for forurening. Kommunen skal gøre dette på baggrund af et tilstrækkeligt fagligt grundlag for at sikre, at der er proportionalitet mellem risiko for forurening og et forbud.

Der eksisterer allerede retningslinjer for, hvorledes kommunerne kan vurdere risikoen for forurening af drikkevandet, blandt andet i Miljøstyrelsens vejledning ”Boringsnære beskyttelsesområder – BNBO”. Som opfølgning på tillægsaftale til Aftale om Pesticidstrategi 2017 – 2021 bliver vejledningen revideret og opdateret. Indtil denne er klar i efteråret 2019, har Miljøstyrelsen udarbejdet en supplerende og skærpet midlertidig vejledning for så vidt angår vurderingen af beskyttelsesbehovet og behovet for indsatser rettet mod erhvervmæssig brug af pesticider i de boringsnære beskyttelsesområder (BNBO). Vejledningen har været i høring fra den 11. marts til den 5. april 2019. Miljøstyrelsen er ved at gennemgå høringssvarene.

Det er kommunerne, som har kompetencen til at foretage den konkrete risikovurdering, der skal ligge til grund for en beslutning om indsatser for beskyttelsen af drikkevand, herunder indsatser i BNBO. Som udgangspunkt vurderes hovedparten af de data, som kan bruges i risikovurderingen, at være tilgængelige allerede. Indsamling af yderligere data kan dog komme på tale, hvis kommunen vurderer, at det er nødvendigt. Når Miljøstyrelsen i den supplerende vejledning oplister, hvilke parametre kommunerne skal tage stilling til relevansen af i forbindelse med en risikovurdering, f.eks. geologi, grundvandskemi, forureningskilder, er det således ment som en støtte til den kommunale proces.

Det er min vurdering, at kommunerne på baggrund af den eksisterende og kommende vejledning har gode redskaber til at foretage en fyldestgørende vurdering af risikoen for forurening med udgangspunkt i realistiske krav til dokumentationen.

Jakob Ellemann-Jensen / Kristian Hovgaard Juul-Larsen